Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25955
Copyright: Admont, Benediktinerstift

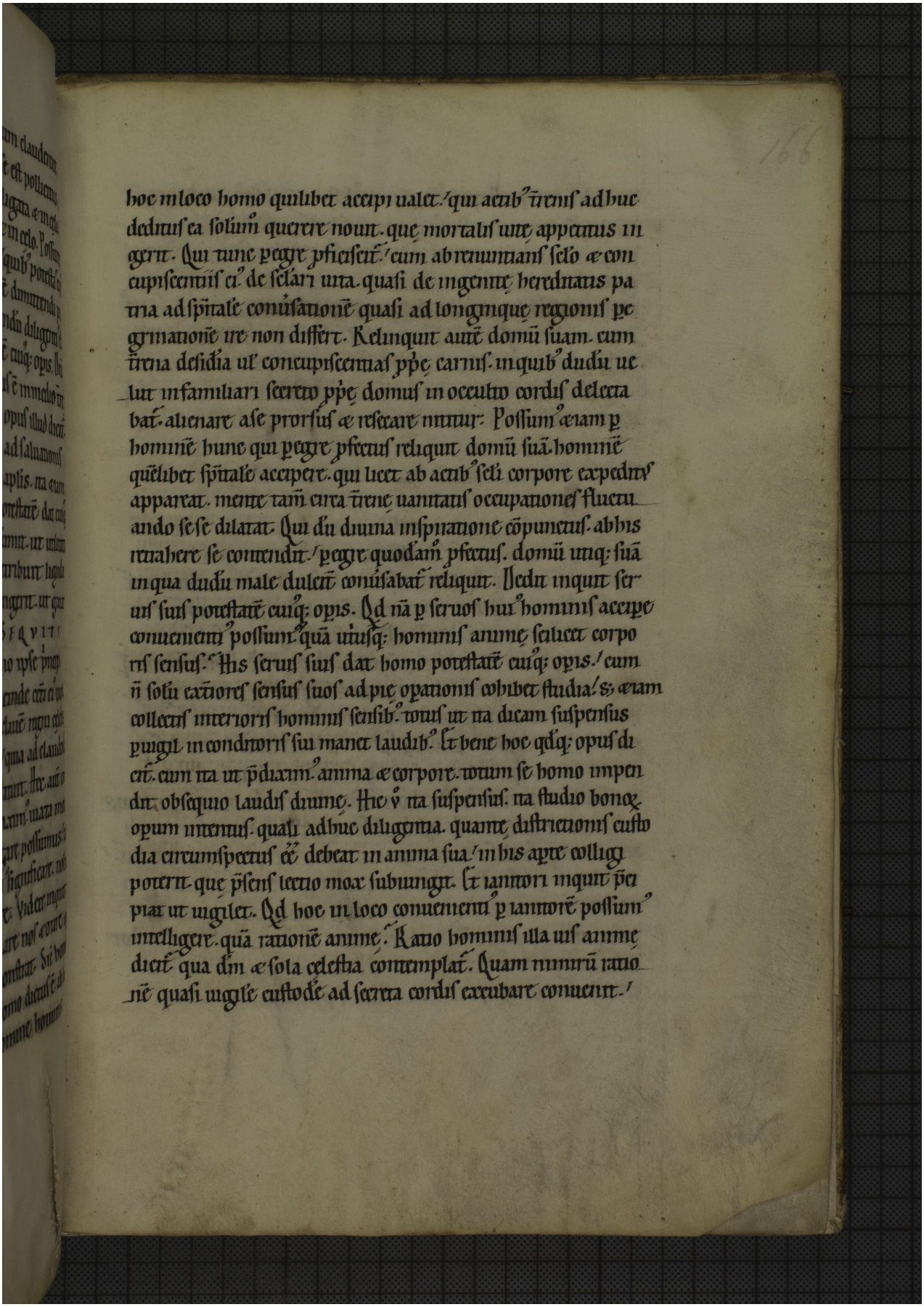

hoc m loco homo quilibet accipi ualet. qui acrib̄ ūtemis ad huc
dedituſ ea ſolum̄ querere nouit. que mortalis uite appetitus in
gerit. Qui tunc pegre pficiſcit. cum abrenuntiantſ ſeli & con
cupiſcentiis ei. de ſeli ari urta. quaſi de ingenite hereditatis pa
tria ad ſpiritale conuſationē quaſi ad longinque regionis pe
grinationē ire non differt. Relinquit autē domū ſuam. cum
ūtemia deſidia ul concupiſcentias pp̄e carnis. in quib̄ dudū ue
lut in familiari ſecreto pp̄e domus in occulto cordis delecta
bat. alienare a ſe prorſus & reſecare nititur. Poſſum̄ etiam p
hominē hunc qui pegre pfectus reliquit domū ſuā. hominē
quēlibet ſpiritale accipere. qui licet ab acrib̄ ſeli corpore expedito
apparat. mente tam̄ cura ūtene uanitatis occupationes fluctu
ando ſeſe dilatat. Qui dū diuina inſpiratione cōpunctus. ab his
retrahere ſe contendit. pegre quodam̄ pfectus. domū utq; ſuā
in qua dudū male dulcē conuſabat reliquit. Vedit inquit ſer
uis ſuis poteſtatē cuiq; opis. Qd nā p ſeruos huī hominis accipe
conuenienti possum̄ quā utiusq; hominis animē ſcilicet corpo
ris ſenſus. his ſeruis ſuis dat homo poteſtatē cuiq; opis. cum
ii ſoli exterioris ſenſus ſuos ad pie operationis cohibet ſtudia. s; etiam
collectis interioris hominis ſenſib̄. totis ut ita dicam ſuſpenſis
puigil in conditoris ſui manet laudib̄. Et bene hoc qdq; opus di
cit. cum ita ut p̄diximus. anima & corpore. totum ſe homo impen
dit obſequio laudis diuine. Hic v̄ ita ſuſpenſis. ita ſtudio bonor
opum intentis. quali adhuc diligentia. quantē diſtrictionis cuſto
dia circumſpectis ēē debeat in anima ſua. in his apte colligi
potest. que p̄ſens lectio mox ſubiungit. Et iantori inquit p̄ci
piat ut uigilet. Qd hoc in loco conuenienti p iantorē possum̄
intelligere. quā rationē animē. Ratio hominis illa uis animē
dicit. qua dū & ſola celeſtia contemplat. Quam nimirū ratio
nē quaſi uigilē cuſtodē ad ſecreta cordis excubare conuenit.